

МОТИВАЦІЙНИЙ КОМПОНЕНТ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ОПЕРАТОРІВ ПОШТОВОГО ЗВ'ЯЗКУ

Сучасна економіка та соціальна політика в Україні спрямована на формуванні соціально орієнтованої економіки, ознаками якої є висока якість життя населення та розвиток людського потенціалу. Розв'язання економічних проблем неможливе без конструктивного поєднання інтересів працівників, керівників, роботодавців та суспільства загалом. Сьогодні забезпечення та стабільність соціально-економічної ситуації у країні, наближення виробництва розвитку професійної компетентності працівників пов'язане з підвищенням якості трудового життя. Ключовими елементами професійної кваліфікації є рівень загальної та професійної освіченості.

За інформацією проведеного Освітньою агенцією міста Києва «Дослідження перспективних потреб ринку праці міста Києва» 96,6% роботодавців згодні взяти на роботу випускників закладів професійної (професійно-технічної) освіти (далі – ЗП(ПТ)О). Слід зазначити, що серед затребуваних у 2021 р. на ринку праці робітничих професій: кухар, слюсар з ремонту колісних транспортних засобів, електрогазозварник, маляр, офіціант та інші, оператор поштового зв'язку займав друге місце у рейтингу [1]. У публікації «Ринок праці України 2022-2023: стан, тенденції та перспективи» висвітлено робітничі професії, які є актуальними та за якими роботодавець планує наймати працівників у 2023 р. Необхідно звернути увагу на те, що у секторі транспорту і логістики однією із найбільш затребуваних професій вказана професія оператора поштового зв'язку, а також зазначено, що вона сьогодні є актуальною та дефіцитною на ринку праці [2]. Експерти, які брали участь в опитуванні, відмічають, що випускники ЗП(ПТ)О потребують додаткового навчання на виробництві, оскільки їм бракує практичних навичок. Для підготовки робітників професій сектору транспорту та логістики, до якого відносять оператора поштового зв'язку, важливим є: розуміння організаційної логіки виробничого процесу, її зв'язку із рівнем винагороди; базові знання із організації бізнесу, показників результативності; базова комп'ютерна грамотність; підвищений рівень вмотивованості й відповідальності; навички тайм-менеджменту; мовна підготовка; знання транспортного законодавства, дозвільної й супровідної документації; не конфліктність (навички конфлікт-менеджменту). Разом з цим наголошено, що закладам освіти потрібно частіше звертатись до роботодавців щодо актуалізації навчальних програм відповідно до актуальних потреб роботодавців. Але найбільш болючою є проблема низької мотивації випускників: «...Справа не в тому, що навчальні заклади не вчать, оскільки той, хто хоче, той отримає достатній рівень знань, але проблема в тому, що більшість не бажає вчитись взагалі...». Експерти зазначають, що молоді робітники не затримуються на підприємствах: «...перебігають від власника до власника, а набувши стаж та досвід, шукають кращої долі за кордоном».

Професійне замовлення робітників на ринку праці, зумовлює ЗП(ПТ)О постійно підвищувати якість підготовки кваліфікованих робітників до виконання своїх функцій. У сучасному світі, де конкуренція на робочому місці відіграє значну роль, мотивація визначає успіх робітника в професійній сфері. Вона є керуючою силою, яка не лише стимулює робітника до розвитку, але й визначає рівень ефективності праці. На наш погляд, мотивація як складова професійної

компетентності операторів поштового зв'язку виступає одним із її головних компонентів. Оскільки вона сприяє реалізації інших компонентів, які важливі для цієї професії: когнітивний, діяльнісний, операційний, комунікативний та інші. Мотиваційний компонент за своєю суттю характеризується особливостями мотивації людини-робітника до дій, її структурою: потреба, цілі, очікування, інтереси, цінності, самореалізація тощо. Можна стверджувати, що всі вони взаємозалежні. Вченими-психологами доведено, що мотивація грає одну із ключових ролей у навчанні та професійному розвитку робітника. Адже мотивований робітник частіше досягає високих результатів, він є більш зацікавленим у своєму професійному розвитку та активно залучений до процесу навчання.

Отже, мотивацію слід розглядати, як ключовий елемент для досягнення високих результатів у роботі та професійному розвитку. Коли робітник-професіонал має чіткі визначені цілі та відчуття зацікавленості у своїй роботі та отримує внутрішнє задоволення від своїх досягнень, це не лише позитивно впливає на продуктивність роботи, але й мотивує до більшого вкладу в спільний успіх організації.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Дослідження перспективних потреб ринку праці міста Києва
[URL:https://znayshov.com/News/Details/doslidzhennia_perspektyvnykh_potreb_rynku_pratsi_mista_kyieva](https://znayshov.com/News/Details/doslidzhennia_perspektyvnykh_potreb_rynku_pratsi_mista_kyieva)
2. Ринок праці України 2022-2023: стан тенденції та перспективи
[URL:https://solidarityfund.org.ua/wp-content/uploads/2023/04/ebrd_ukraine-lm-1.pdf](https://solidarityfund.org.ua/wp-content/uploads/2023/04/ebrd_ukraine-lm-1.pdf)

УДК. 37.159.923.2: 615.85:7

Світлана Коновець, м. Київ

ОПТИМІЗАЦІЯ ТВОРЧОГО РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ АРТТЕРАПЕВТИЧНИМИ ЗАСОБАМИ

Сьогодні довелось гостро відчути потребу нашого суспільства у цілісних особистостях, вільно володіючих новітніми видами діяльності та спроможних до реалізації своїх ціннісно орієнтованих творчих потенцій.

У «Національній доктрині розвитку освіти України у XXI столітті» наголошується на безумовно необхідній зміні знанневої парадигми освіти на діялісно-розвивальну та обов'язковому переході від інформаційно-репродуктивного до ціннісно зорієнтованого і творчо-спрямованого навчання.

Цілком послідовним та доцільним є те, що у сучасній теорії мистецької освіти та естетичного виховання все активніше реалізується ідея «емоційного балансу мистецтва», а в педагогічній практиці - впроваджується так звана «арттерапія», або «терапія через мистецтво», де різним видам та формам мистецтва, як важливим орієнтирам щодо певних цінностей, знань й уявлень, надається функція відновлювача емоційної рівноваги і творчого розвитку людини. Адже саме творчі особистості краще за інших концентрують свої інтелектуально-почуттєві та енергетичні ресурси для подолання перешкод і вирішення внутрішніх і зовнішніх проблем у пізнанні та діяльності.

Позитивні результати такої діяльності дали динамічний поштовх для широкого розповсюдження арттерапії у XX ст. по всьому світу відносно й зовсім здорових людей. Взагалі вважається, що виникнення арттерапії базувалося на теоретичних ідеях З. Фрейда та К. Юнга, які згодом набули подальшого розвитку в